

Odbor za zaposlovanje in socialne zadeve

2015/2210(INI)

24.9.2015

MNENJE

Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve

za Odbor za ekonomske in monetarne zadeve

o evropskem semestru za usklajevanje gospodarskih politik: izvajanje
prednostnih nalog za leto 2015
(2015/2210(INI))

Pripravljavec mnenja: Sergio Gutiérrez Prieto

(*) Pridruženi odbori – Člen 54 Poslovnika

PA_NonLeg

POBUDE

Odbor za zaposlovanje in socialne zadeve poziva Odbor za ekonomske in monetarne zadeve kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

1. ugotavlja, da se veliko držav članic še vedno sooča z velikimi primanjkljaji, spet druge pa imajo plačilnobilančne presežke, in da je treba razviti in uskladiti programe fiskalne odgovornosti, ki bodo te razlike upoštevali in bodo združljivi z ustvarjanjem dostojnih delovnih mest, kar bo privedlo do kakovostnih delovnih mest, gospodarske rasti in potemtakem trajnostne socialne države za prihodnje generacije; poziva Komisijo, ki je že prejela nacionalne proračunske predloge za leto 2016, naj v okviru fiskalne politike, opredeljene v Paktu za stabilnost in rast, v celoti izkoristi prožnost, ki jo ta pakt omogoča¹, da bi po potrebi zagotovila prožen proces fiskalne odgovornosti na nacionalni ravni, ki bolje odraža ciklične razmere v posameznih državah članicah ter omogoča sprejetje družbeno odgovornih in gospodarsko učinkovitih politik, usmerjenih v ustvarjanje dostojnih delovnih mest, ki vodijo v kakovostno zaposlitev in socialne naložbe v kakovostne storitve;
2. meni, da si morajo države članice z visoko ravno primanjkljaja ali zadolženosti še naprej prizadevati za doseganje fiskalne vzdržnosti, države članice s fiskalnim manevrskim prostorom pa bi morale ta prostor uporabiti za spodbujanje domačega povpraševanja in rasti prijaznih naložb;
3. obžaluje, da na splošno ni navedenih ciljev strategije Evropa 2020 za pametno, trajnostno in vključujočo rast; poudarja, da socialnih politik in politik zaposlovanja ne bi smeli obravnavati le z vidika stroškov, pač pa bi morali biti pozorni tudi na dolgoročne koristi; zato poziva k vključevanju ustreznih socialnih in okoljskih ciljev v novi okvir ocenjevanja za zagotovitev, da se priporočila za posamezne države predlagajo vsem državam, ki ne dosegajo napredka na področju boja proti revščini, zagotavljanja dostojnih in potemtakem kakovostnih delovnih mest, preprečevanja zgodnjega opuščanja šolanja, spodbujanja vseživljenjskega učenja, učinkovite rabe virov in preprečevanja podnebnih sprememb;
4. poziva, naj se v priporočila za posamezne države vključi priporočilo Komisije² o preventivnem prestrukturiranju podjetij, ki jim grozi insolventnost, in odpisu dolgov podjetnikov, ki so šli v stečaj, bodisi fizičnih ali pravnih oseb, da bi tem podjetjem omogočili nove priložnosti; Komisijo tudi poziva, naj preuči možnost razširitve takih programov na družine, ki jim grozi prisilna izselitev, da bi z zmanjšanjem tveganja brezdomstva zagotovila boljšo socialno kohezijo; poudarja, da so se finančne težave gospodinjstev sicer zmanjšale, vendar po podatkih Komisije še vedno krepko presegajo ravni iz prejšnjega desetletja, pri čemer je še vedno velik razkorak med ravno finančnih težav gospodinjstev z nizkimi prihodki in tistimi, ki spadajo v višji dohodkovni kvartil³;
5. ugotavlja, da so se primanjkljaji v več državah sicer zmanjšali, vendar je ta proces prispeval tudi k upadu javnih naložb v Uniji; pozdravlja krepitev evropske naložbene

¹ COM(2015)0012, „Kako čim bolje izkoristiti prožnost v okviru obstoječih pravil Pakta za stabilnost in rast“.

² Priporočilo Sveta z dne 12. marca 2014 o novem pristopu k poslovnemu neuspehu in insolventnosti.

³ Četrletni pregled razmer na področju zaposlovanja in socialnih zadev v EU iz junija 2015.

politike, katere cilj je spodbujanje rasti in odpiranja novih delovnih mest, in poziva k nadaljnjim prizadevanjem za zagotovitev financiranja realnega gospodarstva; meni, da bi morala biti glavna cilja projektov, ki se podpirajo v okviru Evropskega sklada za strateške naložbe, ustvarjanje dostojnih delovnih mest, ki omogočajo kakovostno zaposlitev, ter doseganje socialne, ekonomske in teritorialne kohezije; meni, da je treba sprejeti odločnejše ukrepe v odziv na poziv Parlamenta¹ k spodbujanju socialnih naložb ne le z namenom doseganja finančnega dobička, temveč tudi spodbujanja pozitivnega socialnega učinka in zmanjšanja neenakosti, med drugim z izboljšanjem javnih storitev in podpiranjem ustvarjanja novih delovnih mest za kategorije prikrajšanih ljudi; v zvezi s tem poudarja, da je treba okrepiti regulativna orodja Komisije (kot so ocena učinka, vrednotenje itd.) in izvajati oblike nadzora in spremljanja področij, v katera se vlaga;

6. poudarja, da so mala in srednja podjetja temelj za ustvarjanje novih delovnih mest v Uniji, vendar se še vedno srečujejo z nekaterimi težavami, povezanimi z dostopom do posojil, nepotrebnimi upravnimi bremeni ter birokracijo, ki ovirajo njihovo rast, vzdržnost in potencial za ustvarjanje delovnih mest; je seznanjen s pobudo Komisije za posodobitev regulativnega in upravnega okolja, da bi izboljšali naložbeno okolje ter razmere za mala in srednja podjetja, ter podpira priporočila za izboljšanje ob spoštovanju socialnih in delovnih standardov; poudarja pomen naložb v razvoj inovativnih načinov financiranja, denimo množičnega financiranja („crowdfunding“) in mikrokreditov, in naložb za spodbujanje na primer malih in srednjih podjetij, mikro podjetij, inovativnih zagonskih podjetij in podjetij, ki spodbujajo „zeleno“ zaposlovanje;
7. opozarja, da imajo regije, ki so hudo in stalno prizadete zaradi neugodnih naravnih ali demografskih razmer, običajno višjo stopnjo brezposelnosti in šibkejšo gospodarsko rast; zato meni, da so potrebne naložbe za izboljšanje njihovega potenciala za rast in privabljanje ljudi k življenju v teh regijah, s čimer bi zagotovili njihov trajnostni razvoj;
8. je seznanjen s priporočili o potrebi po napredku v okviru novih reform na trgu dela in poziva, naj se pri izvajanju teh reform zagotovijo socialna zaščita, socialni dialog (v skladu z nacionalno prakso) in politično soglasje, da bi bile trajnostne in učinkovite; meni, da je treba v okviru reform na trgu dela zagotoviti ustrezno ravnovesje med prožnostjo in varnostjo tako za delojemalce kot delodajalce, pri čemer je treba denimo paziti, da te reforme ne bi povzročile izključenosti delavcev iz kolektivnih pogajanj, nižje produktivnosti ali nižje stopnje zaposlenosti; poziva k ambicioznim reformam trga dela v državah članicah, v katerih so še potrebne, pri čemer je treba izkoristiti dejstvo, da smo dosegli preobrat v ciklu; te reforme bi morale omogočiti zmanjšanje razdrobljenosti, spodbuditi ustvarjanje novih delovnih mest, zmanjšanje negotovosti in odpravljanje revščine, da bi se povečala produktivnost ter konkurenčnost evropskega gospodarstva, ki bi zagotavljala več delovnih mest in dostojne plače na podlagi naložb v človeški kapital; poudarja, da so za vzpostavitev trajnostnega trga dela pomembne tudi druge strukturne reforme, denimo ponovna industrializacija;
9. poziva Komisijo, naj zagotovi, da bodo v sklopu njenih političnih smernic reforme trga dela usmerjene denimo v zmanjšanje segmentacije, zagotavljanje boljšega predvidevanja in usklajevanja znanj in spretnosti, boljše vključevanje ranljivih skupin, zmanjševanje revščine zaposlenih, spodbujanje enakosti spolov, krepitev pravic

¹ Resolucija z dne 11. marca 2015 (sprejeta besedila, P8_TA(2015)0068), odstavka 10 in 18.

delavcev z atipičnimi pogodbami in zagotavljanje večje socialne zaščite za samozaposlene delavce;

10. pozdravlja znižanje stopnje brezposelnosti v Uniji, vendar poudarja, da je še vedno visoka; poziva države članice, naj pri izvajanju učinkovitih aktivnih politik na področju trga dela ravnajo holistično in se pri tem osredotočijo v zaposljivost iskalcev dela in ustvarjanje bolj vključujočega trga dela, vključno z dodatnimi podpornimi ukrepi tako za iskalce dela kot delodajalce; poudarja, da je treba rešiti težave, ki izhajajo iz neskladja v znanjih in spretnostih ter njihovega zastaranja, da bi odpravili dolgotrajno brezposelnost; meni, da sta potrebna večje usklajevanje teh politik na nacionalni in evropski ravni; zato poziva k odločnejšim ukrepom za podpiranje in nadaljnji razvoj učinkovitega poklicnega izobraževanja in usposabljanja, sodelovanja med izobraževalnimi ustanovami, podjetji, organizacijami delodajalcev in drugimi ustreznimi deležniki ter za potrebno izboljšanje učinkovitosti javnih in zasebnih služb za zaposlovanje, da bi odpravili neskladja v znanjih in spretnostih na trgu dela ter omogočili lažje iskanje dela v Uniji;
11. ugotavlja, da je pomanjkanje ali počasnost strukturnih reform dobro znana težava v nekaterih državah članicah, in zato meni, da bi morala Komisija v sklopu ciljev v evropskem semestru večjo pozornost nameniti ocenjevanju škode za srednjeročno ustvarjanje delovnih mest, ki jo je povzročilo pomanjkanje odgovornosti nekaterih držav članic, ki niso izvedle strukturnih reform;
12. priznava, da so za določanje minimalnih plač pristojne posamezne države članice, kar je treba spoštovati v skladu z načelom subsidiarnosti;
13. poudarja, da sta Mednarodni denarni sklad (MDS) in Organizacija za ekonomsko sodelovanje in razvoj (OECD) opozorila na socialne (revščina zaposlenih) in gospodarske (zmanjšano domače povpraševanje) težave, povezane z devalvacijo plač, do katere je prišlo v zadnjih letih; v zvezi s tem poudarja, da je ustrezna plačilna politika bistvena za ohranitev notranjega povpraševanja, zato bi moralo biti povišanje plač bolje prilagojeno spremembam produktivnosti; meni, da je treba poudariti pomen povečanja plač, zlasti v tistih državah, kjer so plače pod pragom revščine, vendar to ne sme ogroziti načela subsidiarnosti; opozarja, da se minimalne plače med državami članicami bistveno razlikujejo in ponovno zahteva študijo¹ o tem vprašanju, ki bo vključevala analizo razlik v kupni moči med državami članicami; spodbuja države članice, naj minimalne plače določijo v skladu z nacionalno zakonodajo in praksami ter naj upoštevajo njihov učinek na revščino zaposlenih, dohodek gospodinjstev, skupno povpraševanje in ustvarjanje delovnih mest;
14. ugotavlja, da so bile z nekaterimi reformami na trgu dela uvedene nove pogodbene formule, zaradi katerih se je po navedbah Komisije povečala prekernost na trgih dela, saj v veliko primerih od mlajših generacij zahtevajo nepravilno prilagodljivost; izraža zaskrbljenost, ker je v nekaterih državah članicah stopnja začasnega zaposlovanja višja od 90 % pri novih pogodbah, kar zlasti prizadene mlade in ženske in kar je po mnenju OECD² eden od neposrednih vzrokov za vedno večje neenakosti, čeprav v nekateri

¹ Resolucija z dne 11. marca 2015 (Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0068), odstavek 46.

² Poročilo OECD: 'In it together: Why less inequality benefits all' (Skupaj: zakaj zmanjšanje neenakosti koristi vsem), 21. maj 2015.

primerih delavci iščejo prav tako delovna razmerja, saj jim omogočajo boljše ravnovesje med poklicnim in zasebnim življenjem ter dodaten zaslužek; poziva države članice, naj vzpostavijo sinergijo med nacionalnimi politikami in evropsko kohezijsko politiko, da bi okrepile vpliv na te prednostne skupine; zlasti zaskrbljujoča je širitev pogodb brez zagotovljene minimalne delovne obveznosti; meni, da bi morale vse vrste pogodbenih ureditev delavcem omogočati dostop do temeljnih pravic in ustrezne socialne zaščite;

15. poziva Komisijo in države članice, naj upoštevajo poročilo Mednarodnega denarnega sklada¹ o vzrokih in posledicah neenakosti, ki navaja, da lahko povečanje dohodkovnih razlik negativno vpliva na gospodarsko rast in možnosti ustvarjanja novih delovnih mest; poziva k okrepitvi prizadevanj za preusmeritev davčne obremenitve z dela na druge vire, k učinkovitim ukrepom na področju obdavčevanja dela in vzpostavitvi pravičnejših trgov dela, na katerih bo omogočen prosti pretok delavcev v Evropi in prerazporeditvena politike, ob upoštevanju posebnosti posameznih držav članic, da bi spodbujali gospodarsko rast, konkurenčnost in produktivnost ter obenem omogočali večjo ekonomsko in socialno konvergenco;
16. ugotavlja, da visoke stopnje dolgotrajne brezposelnosti v Uniji, zlasti v nekaterih državah članicah, povzročajo naraščajoče število delavcev, ki so izgubili pravico do nadomestila, preden so našli novo zaposlitev; ugotavlja, da so nekatere države članice omejile dostop do teh nadomestil ali so zmanjšale razpoložljiv znesek in/ali skrajšale obdobje upravičenosti do njih; poziva države članice, naj v okviru svojih zmožnosti ohranijo ravnovesje med ustrezno minimalno socialno zaščito in primernimi spodbudami za dejavno iskanje zaposlitve, ki bi zagotavljale prilagojeno podporo brez kaznovanih pogojev, ki slabijo socialne pravice; poziva države članice, naj vzpostavijo odločne aktivacijske ukrepe, s katerimi bi dosegle učinkovitejše rezultate; priznava, da je izboljšanje politike zaposlovanja in socialne zaščite z namenom zagotovitve podpore in zaščite ljudi ter s tem trdne socialne kohezije ključno za trajnostno gospodarsko rast; poziva k izvedbi specifične študije o takih spodbudah na ravni EU, države članice pa tudi poziva, naj v skladu z nacionalno prakso uvedejo sisteme minimalnega dohodka, da bi se izognili območjem socialne izključenosti in gospodinjsvom zagotovili minimalni dohodek;
17. pozdravlja zmanjšanje stopnje brezposelnosti mladih, vendar poudarja, da je ta v številnih državah članicah in regijah še vedno na skrb zbujajoči ravni in da ni nujno, da to zmanjšanje temelji na neto ustvarjenih delovnih mestih: poudarja, da sta se povečala tudi negotovost delovnih mest in podzaposlenost in da je leta 2014 43 % mladih delalo na pogodbo za določen čas, 32 % pa jih je delalo s skrajšanim delovnim časom; pozdravlja sklep Komisije o sprostitvi 1 milijarde EUR kot predhodno financiranje jamstva za mlade; poziva države članice, naj čim prej učinkovito porabijo vsa razpoložljiva proračunska sredstva za izvedbo jamstev z minimalnimi standardi kakovosti; poziva tudi k trajnemu pozornemu spremljanju porabe teh sredstev za zagotovitev, da bi bila mladim v pomoč pri dolgoročni uveljavitvi na trgu dela; poziva države članice, naj dajo prednost učenju jezikov, olajšajo mobilnost s programi, kot sta ERASMUS+ ali ERASMUS za mlade podjetnike ter naj se vključijo v omrežje za zaposlovanje EURES; obenem poudarja, da je treba podpirati in spodbujati vajeništva, prek katerih lahko mladi pridobijo poklicne kvalifikacije, ki jim bodo olajšale dostop do

¹ Poročilo MDS 'Causes and Consequences of Income Inequality: A Global Perspective' (Vzroki in posledice dohodkovne neenakosti, globalna perspektiva), junij 2015.

trga dela;

18. ugotavlja, da so države članice doslej dosegale precej različne uspehe pri izvajanju jamstva za mlade in pobude za zaposlovanje mladih; ugotavlja, da je po oceni Mednarodne organizacije dela za rešitev vprašanja brezposelnosti mladih v Uniji potreben proračun v višini 21 milijard EUR in da načrtovana finančna sredstva Komisije nikakor ne zadostujejo in da jih je treba povišati na zadostno raven; poziva Komisijo, naj sodeluje z državami članicami in predstavniškimi mladinskimi organizacijami pri predlaganju minimalnih standardov in zgledov dobre prakse v zvezi z izvajanjem jamstva za mlade;
19. poziva Komisijo in države članice, naj okrepijo svoja prizadevanja za odpravo socialnega in plačnega dampinga v Uniji, saj resno škoduje prizadetim delavcem in sistemom socialne zaščite v državah članicah; prav tako poziva, naj se v ta prizadevanja na vseh ravneh vključijo socialni partnerji;
20. poudarja, da negotovost delovnih mest mladih negativno vpliva na njihove odločitve o otrocih, kar pa seveda slabo vpliva na demografsko sliko držav članic;
21. opozarja, da je treba odpraviti neprijavljeno delo, ki škoduje gospodarstvu EU, povzroča nelojalno konkurenco in izkrivljanje trgov ter povečuje pomanjkanje socialne zaščite in varstva zaposlitve delavcev; zato poziva k hitri vzpostavitvi evropske platforme proti neprijavljenemu delu;
22. meni, da se letošnja priporočila skoraj izključno osredotočajo na trg dela in ne obravnavajo izzivov, povezanih z zmanjšanjem storitev, ki se zagotavljajo tistim, ki jih potrebujejo, in njihove kakovosti; ponavlja, da je treba vlagati v zgodnje posredovanje in preprečevanje ter visoko kakovostne, dostopne in vključujoče storitve, tudi v izobraževanje od zgodnjih let, podporo družine in družbe, socialne storitve in zdravstveno varstvo; poudarja, da bi lahko večje povpraševanje po storitvah z učinkovitim pristopom prispevalo tudi k pomembnemu ustvarjanju delovnih mest v socialnem sektorju in da sta sektorja zdravstvenega in socialnega varstva ključni področji za naložbe, namenjene doseganju trajnostnih gospodarstev; poziva Komisijo, naj v okviru strategije Evropa 2020 poroča o napredku pri oblikovanju pobud za naložbe v sektor zdravstva in socialne oskrbe v zvezi s kakovostnimi delovnimi mesti;
23. poudarja dejstvo, da se je po navedbah poročila MDS¹ progresivnost davčnih sistemov držav članic v zadnjih letih poslabšala, zaradi česar so se povečale neenakosti; meni, da je bila davčna obremenitev veliko višja za delavce z nizkimi dohodki ter mala in srednja podjetja v državah z višjimi davčnimi stopnjami; priznava, da so za obdavčitev pristojne države članice, vendar progresivni davčni sistemi pomagajo blažiti najhujše učinke gospodarskih kriz, ter priznava, da je pomembno zmanjšati obdavčitev dela in podjetij, da bi povečali povpraševanje in ustvarjanje delovnih mest ter obenem zagotovili ustrezno financiranje sistemov socialne zaščite; vztraja, da je treba vprašanje davčne utaje in izogibanja davkom reševati v državah članicah in v medsebojnem sodelovanju le-teh;

¹ Poročilo MDS 'Causes and Consequences of Income Inequality: A Global Perspective' (Vzroki in posledice dohodkovne neenakosti, globalna perspektiva), junij 2015.

24. poziva Komisijo, naj državam članicam zagotovi smernice za reševanje vprašanja nizke udeležbe žensk na trgu dela z odpravo razlikovanja na trgu dela, razlik v plačah med spoloma in neenake porazdelitve odgovornosti za nego in varstvo; poudarja, da potrebujemo širši pristop za opredelitev enakosti med spoloma, ki ne bi zajemal le stopnje zaposlenosti;
25. je seznanjen s potencialno vrednostjo evropskih avtomatskih stabilizatorjev; je seznanjen z odločitvijo Komisije, da v priporočila za posamezne države na podlagi svojega sporočila o krepitvi socialne razsežnosti ekonomske in monetarne unije ter poziva Parlamenta¹ ne vključi pomena ohranjanja močnih avtomatskih stabilizatorjev v državah članicah, za katere meni, da imajo pomembno vlogo pri ohranjanju socialne kohezije in spodbujanju notranjega povpraševanja ter gospodarske rasti; poziva Komisijo, naj za zagotovitev učinkovitejše analize ter spodbuditev opredeljevanja in izmenjave dobrih praks med državami članicami izvede natančen pregled odločitev držav članic na različnih področjih politike in ustreznih rezultatov;
26. poudarja, da socialna ekonomija zagotavlja zaposlitev več kot 14 milijonom ljudi, kar je skoraj 6,5 % vseh zaposlenih v Uniji; obžaluje, da podjetja v socialnem gospodarstvu, ki predstavljajo 10-odstotni delež evropskih podjetij (gre predvsem za mala in srednja ter mikro podjetja), še težje kot tradicionalna podjetja pridobijo javna ali zasebna finančna sredstva; poudarja, da je treba ta podjetja bolj podpirati, denimo tako, da se jim omogoča dostopa do različnih oblik financiranja, kot so evropski skladi, mikrokrediti in množično financiranje, ali da se jim omogoči boljši dostop do digitalnega gospodarstva; v zvezi s tem meni, da bi bilo treba v priporočilih za posamezne države bolj poudariti vlogo socialnih podjetij pri spodbujanju socialne in ekonomske kohezije v Evropi v skladu s strategijo Evropa 2020;
27. vendar obžaluje, v priporočilih za posamezne države niso navedeni cilji glede revščine iz strategije Evropa 2020, čeprav je Komisija priznala, da sta se „revščina in marginalizacija povečali“², pri čemer se z revščino trenutno sooča vsaka četrta oseba; poziva k celoviti strategiji za boj proti revščini, ki bi temeljila na omogočanju dostopa do dostojnih delovnih mest, ki vodijo v kakovostno zaposlitev, storitev, minimalnega dohodka in socialne zaščite v skladu z načelom subsidiarnosti; poudarja, da je izobrazba in z njo povezana zaposljivost eno izmed glavnih orodij proti revščini; poudarja, da je treba povečevanje osebne zadolženosti priznati kot okoliščino, ki povečujejo osebno in splošno ekonomsko ranljivost;
28. poudarja, da je zaposlitev najboljši način za boj proti revščini in socialni izključenosti ter da bi se morale države članice osredotočiti na omogočanje dostopa do trga dela, zlasti mladim in dolgotrajno brezposelnim;
29. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da so se v mnogih državah članicah hitro razširile najskrajnejše oblike revščine, kot je brezdomstvo; poziva, naj se na vse države članice naslovijo priporočila za posamezne države o strategijah za socialno vključevanje, vključno s priporočili o boju proti najskrajnejšim oblikam revščine, kot je brezdomstvo; se strinja s Komisijo, da morajo države članice odpraviti brezdomstvo in tveganje za brezdomstvo s celovitimi strategijami, ki temeljijo na preprečevanju, pristopih,

¹ Resolucija z dne 11. marca 2015 (Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0068).

² COM(2015)0250.

usmerjenih v nastanitev, pregledu predpisov in praks v zvezi z izgonom ter razpoložljivosti cenovno dostopnih stanovanj, ki zagotavljajo stabilnost, ter odpraviti inkriminacijo brezdomcev; poziva k izboljšanju meddržavne izmenjave primerov najboljše prakse in k vzajemnemu učenju ter priznava vlogo, ki jo ima pri tem program za zaposlovanje in socialne inovacije (EaSI);

30. poziva k pokojninskim reformam, ki bodo upoštevale večkratna priporočila Parlamenta¹ za zagotovitev vzdržnosti, varnosti in ustreznosti pokojnin za ženske in moške, in sicer s krepitvijo shem upokojevanja, da se zagotovijo dostojne pokojnine, ki bodo presegale vsaj prag revščine; meni, da povezovanje upokojitvene starosti s pričakovano življenjsko dobo ni edini način za soočanje z izzivom staranja in da bi morale reforme pokojninskih sistemov med drugim upoštevati tudi razvoj trga dela, število rojstev, demografsko sliko, zdravstveni in finančni položaj, delovne pogoje ter stopnjo ekonomske odvisnosti; poudarja, da je najboljši način soočanja z izzivi, povezanimi s staranjem, je povišanje splošne stopnje zaposlenosti in med drugim krepitev socialnih naložb v aktivno staranje;
31. izraža zaskrbljenost zaradi omejene vloge nacionalnih parlamentov, socialnih partnerjev in civilne družbe pri pripravi nacionalnega programa reform in konvergenčnega programa ter priporočil za posamezne države; vendar je seznanjen s spremembami pri izvajanju evropskega semestra 2015 za povečanje odgovornosti na nacionalni ravni in poudarja, da bi morale biti za reforme večinoma pristojne države članice; poziva Komisijo, naj pri racionalizaciji obstoječih mehanizmov gospodarskega upravljanja spodbuja reformo, ki bo zagotovila dodatno demokratično legitimnost evropskega semestra, in sicer vključitvijo Evropskega parlamenta in nacionalnih parlamentov v postopek priprave in odobritve dokumentov, pri tem pa se je treba posvetovati s socialnimi partnerji in civilno družbo;
32. kritizira dejstvo, da vse države članice v pripravo programov nacionalnih reform niso vključile svojih nacionalnih parlamentov in nacionalnih socialnih partnerjev ter civilne družbe; poziva države članice, naj v svoje nacionalne programe reform vključijo podroben pregled sodelujočih in navedejo tudi, na kakšen način so sodelovali; poziva Komisijo, naj zbira različne nacionalne prakse v zvezi s parlamentarnimi postopki in vključenostjo deležnikov v evropski semester, da bi izboljšala udeležbo;
33. je seznanjen s priporočilom Komisije za reformo sistemov zdravstvenega varstva, da bodo lahko izpolnjevali svoje cilje zagotavljanja splošnega dostopa do visokokakovostne zdravstvene oskrbe – vključno s cenovno sprejemljivim dostopom do zdravil, zlasti tistih, ki so življenjsko pomembna –, in za zagotavljanje spoštovanja pravic zdravstvenega osebja; opaža, da nekatere države članice zaradi krize niso uspele zagotoviti celotnega kritja javnega zdravstva;
34. obžaluje, da Komisija v priporočila za posamezne države ni vključila pomena in zaposlitvenega potenciala zelenega gospodarstva, ki bi lahko po ocenah Komisije do leta 2020 ustvarilo 5 milijonov delovnih mest v sektorju energijske učinkovitosti in obnovljivih virov energije pod pogojem, da bodo vzpostavljene ambiciozne podnebne in

¹ Resolucija z dne 11. marca 2015 (Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0068); Resolucija z dne 22. oktobra 2014 (Sprejeta besedila, P8_TA(2014)0038); Resolucija z dne 25. februarja 2014 (Sprejeta besedila, P7_TA(2014)0129); Resolucija z dne 8. julija 2015, P8_TA-PROV(2015)0261.

energetske politike.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	23.9.2015
Izid končnega glasovanja	+: 36 -: 14 0: 1
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Laura Agea, Tiziana Beghin, Brando Benifei, Mara Bizzotto, Viliija Blinkevičiūtė, Enrique Calvet Chambon, David Casa, Ole Christensen, Jane Collins, Martina Dlabajová, Elena Gentile, Arne Gericke, Marian Harkin, Danuta Jazłowiecka, Agnes Jongerius, Jan Keller, Ádám Kósa, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Zdzisław Krasnodębski, Jérôme Lavrilleux, Jeroen Lenaers, Javi López, Thomas Mann, Dominique Martin, Anthea McIntyre, Joëlle Mélin, Elisabeth Morin-Chartier, Georgi Pirinski, Sofia Ribeiro, Claude Rolin, Anne Sander, Sven Schulze, Siôn Simon, Jutta Steinruck, Yana Toom, Ulla Tørnæs, Marita Ulvskog, Renate Weber, Tatjana Ždanoka, Jana Žitňanská, Inês Cristina Zuber
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Maria Arena, Georges Bach, Amjad Bashir, Tania González Peñas, Sergio Gutiérrez Prieto, Paloma López Bermejo, Edouard Martin, Michaela Šojdrová, Neoklis Silikiotis (Neoklis Sylikiotis)
Namestniki (člen 200(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Rosa Estaràs Ferragut